

dio, ad Sedem Apostolicam, pro attentato et irrito haberi posse quidquid post interjectam hanc suam appellationem, a curiis ecclesiasticis Galliæ in ipsius causa pronuntiaretur. Ita clarissimus canonista D. Bouix, de Judiciis eccl. t. II, p. 273.

OMNIA SUB CORRECTIONE SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ.

INDEX.

§ I.	— De juris canonici præstantia et utilitate in Gallia	5
§ II.	— De jure canonico Gallico in genere et de ejus recta notione ac definitione.	6
§ III.	— Per bullam QUI CHRISTI DOMINI videtur priscum jus canonum gallicanum antiquatum fuisse et annulatum. Et quid de novo jure canonico gallico.	8
§ IV.	— De requisita legum Pontificiarum disciplinam generalem spectantium promulgatione, ut obligent in Gallia.	10
§ V.	— An necessaria sit legum pontificiarum disciplinam generalem spectantium acceptatio, tum episcopis, tum aliis, in Gallia.	12
§ VI.	— De placito regio seu Principis sœularis, quoad Constitutiones Romanorum Pontificum in Galliis.	14
§ VII.	— De consuetudinibus, seu de multiplici praxi contra jus commune jam a tempore Pii VII, in Galliis, introducta non contradicente sancta Sede.	15
§ VIII.	— Utrum consuetudines post Tridentina decreta ortæ et ipsis contrariæ valere possint.	17
§ IX.	— An declarationes seu decisiones Congregationis Concilii, vim universalis legis habeant, et obligent in Galliis; et ita sit aliarum Congregationum Romanarum.	19
§ X.	— An decreta S. Congregationis Indicis vim legis habeant in Galliis.	21
§ XI.	— An facultatem concedendi oratoria privata ex jure Gallico retineant episcopi.	22
§ XII.	— An reductiones missarum possint ab episcopis fieri in Gallia.	23
§ XIII.	— An in lege generali jejunii et abstinentiæ dispensare valeant episcopi.	23

§ XIV. — An in statu præsenti ecclesiarum Galliæ admittendum sit ex lege Tridentina jus capitulorum circa seminaria.	23
§ XV. — An in hodiernis Galliæ ecclesiis collatio canonicatum pertineat simul ad episcopum et capitulum.	24
§ XVI. — An teneantur parochi et canonici professionem fidei emittere et obedientiam Romano Pontifici jurare.	24
§ XVII. — Num lex Tridentina de concursu hodie in Gallia vigere censenda sit.	25
§ XVIII. — Ex hodierno jure particulari Galliæ videtur parochiarum collatio ad episcopos pertinere, absque ulla ad Sedem apostolicam reservatione.	27
§ XIX. — An curati succursalistæ, seu ut eos vocant deservitores in Galliis, veri quidem parochi sint, ast ad nutum episcopi amovibiles et revocari possint sine causa?	28
§ XX. — Ex statu præsenti ecclesiarum Galliæ sequi necessario videtur, vicariorum parochis auxiliantium nominationem, ad episcopos, non autem ad parochos ut ex jure communī, hodie in ea regione pertinere.	30
§ XXI. — De obligatione curatorum missam offerendi pro populo quoad festa per indulsum 9 aprilis 1802 suppressa, prout in constitutione UNIVERSA PER ORBEM Urbani VIII, determinatur, addita Conceptionis festivitate.	31
§ XXII. — An et quotenus possit parochum binas eodem die missas celebrare.	33
§ XXIII. — An pensio a gubernio Galliæ canonicis et parochis solvi solita rationem habeat boni ecclesiastici, et pro vero beneficio sit habenda.	35
§ XXIV. — Bonorum ecclesiasticorum administratio sacerularis potestatis jurisdictioni nullatenus subjacet in Gallia.	36
§ XXV. — Per concordatum cum Francisco I initum sedes Apostolica indulserat, ut ad ipsum, omissis intermediis judicibus non posset appellari. Sublatum est a Pio VII p̄efatum adulterum.	37

FINIS.

